

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-215-03

Druk nr 2467
Warszawa, 19 stycznia 2004 r.

Pan
Marek Borowski
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o nawozach
i nawożeniu** wraz z projektami podstawowych
aktów wykonawczych,

co do którego Rada Ministrów zadeklarowała, że ma na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie, zgodnie z wymogami art. 34 ust. 5 regulaminu Sejmu, przekazuję, przetłumaczone na język polski, teksty przepisów Unii Europejskiej, do których ma być dostosowane prawo polskie.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Z wyrazami szacunku

(-) Leszek Miller

USTAWA

z dnia

o zmianie ustawy o nawozach i nawożeniu

Art. 1. W ustawie z dnia 26 lipca 2000 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. Nr 89, poz. 991) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. Ustawa reguluje sprawy:

- 1) wprowadzania do obrotu nawozów w zakresie nieuregulowanym w przepisach Unii Europejskiej,
- 2) zadań i właściwości organów i jednostek organizacyjnych w zakresie wprowadzania do obrotu nawozów na podstawie przepisów Unii Europejskiej¹⁾,
- 3) stosowania nawozów,
- 4) zapobiegania zagrożeniom dla ludzi i zwierząt oraz dla środowiska, które mogą powstać w wyniku przewozu, przechowywania i stosowania nawozów,
- 5) agrochemicznej obsługi rolnictwa.”;

2) w art. 2:

a) pkt 1 – 4 otrzymują brzmienie:

- „1) nawozy – produkty przeznaczone do dostarczania roślinom składników pokarmowych lub zwiększania żyzności gleb albo zwiększania żyzności stawów rybnych,
- 2) nawozy mineralne – nawozy nieorganiczne produkowane w drodze przemian chemicznych lub przerobu surowców mineralnych, w tym wapno nawozowe, także zawierające magnez,

3) nawozy naturalne:

a) obornik, gnojówka i gnojowica,

- b) odchody zwierząt gospodarskich w rozumieniu przepisów o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich, z wyjątkiem odchodów pszczół i zwierząt futerkowych, bez dodatków innych substancji,
 - c) guano
 - przeznaczone w sposób zbilansowany do rolniczego wykorzystania,
 - 4) nawozy organiczne – nawozy wyprodukowane z substancji organicznej lub z mieszanin substancji organicznych, w tym komposty, także nawozy wyprodukowane przy udziale dżdżownic,”
- b) pkt 6 otrzymuje brzmienie:
- „6) wymagania jakościowe – zawartość składników pokarmowych w nawozie oraz jego parametry chemiczne, fizyczne i fizykochemiczne,”
- c) pkt 8 otrzymuje brzmienie:
- „8) wprowadzenie do obrotu – oferowanie w celu zbycia, sprzedaż oraz inna odpłatna albo nieodpłatna forma zbycia nawozu wyprodukowanego w kraju albo przywiezionego z innych państw członkowskich Unii Europejskiej lub z krajów trzecich.”;
- 3) art. 3 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 3. 1. Do obrotu można wprowadzać nawozy:
- 1) powstałe ze zmieszania typów nawozów oznaczonych znakiem „NAWÓZ WE”, o których mowa w przepisach Unii Europejskiej¹⁾,
 - 2) odpowiadające typom wapna nawozowego, w których zanieczyszczenia nie przekraczają dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 10c pkt 2,
 - 3) nawozy naturalne spełniające wymagania weterynaryjne określone w przepisach Unii Europejskiej²⁾.

2. Nawozy organiczne, organiczno-mineralne oraz mineralne nieoznaczone znakiem „NAWÓZ WE”, mogą być wprowadzone do obrotu na podstawie zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa.
 3. Nawozy naturalne mogą być zbywane do rolniczego wykorzystania wyłącznie na podstawie umowy zawartej w formie pisemnej, pod rygorem nieważności, określającej w szczególności powierzchnię areалу, na którym będzie stosowany zbywany nawóz.
 4. Umowę, o której mowa w ust. 3, strony przechowują przez okres co najmniej 8 lat od dnia jej zawarcia.
 5. Z krajów trzecich mogą być przywożone nawozy:
 - 1) które można wprowadzać do obrotu,
 - 2) których okres przydatności do stosowania, licząc od dnia przywozu, wynosi co najmniej 6 miesięcy,
 - 3) zaopatrzone w informacje, o których mowa w art. 8 ust. 2-6.
 6. Przepis ust. 5 nie dotyczy nawozów:
 - 1) o których mowa w ust. 1,
 - 2) przeznaczonych wyłącznie do celów naukowo-badawczych.
 7. Nawozy zawierające azotan amonowy w ilości powyżej 28% w przeliczeniu na azot całkowity, przywożone z krajów trzecich, powinny posiadać ważny certyfikat potwierdzający ich odporność na detonację, wydany przez jednostkę akredytowaną w tym zakresie na terytorium Wspólnoty.”;
- 4) w art. 4 ust. 2 i 3 otrzymuje brzmienie:
- „2. Do wniosku dołącza się:
 - 1) wyniki badań nawozu,
 - 2) opinie, o których mowa w ust. 3,

- 3) projekt instrukcji stosowania i przechowywania nawozu,
 - 4) odpis z Krajowego Rejestru Sądowego, a w przypadku prowadzenia działalności w formie spółki cywilnej również umowę tej spółki.
3. Zezwolenie na wprowadzenie nawozu do obrotu wydaje się po uzyskaniu:
- 1) opinii upoważnionych jednostek organizacyjnych, po przeprowadzeniu przez te jednostki badań mających na celu stwierdzenie, że nawóz:
 - a) jest przydatny do nawożenia roślin lub gleb lub rekultywacji gleb, a w szczególności:
 - dostarcza roślinom składników pokarmowych, wpływając istotnie na wzrost plonu lub stan odżywienia roślin bądź pozytywnie na jakość plonu lub cechy użytkowe roślin, lub
 - zwiększa żyzność gleb lub stawów rybnych,
 - b) po zastosowaniu, zgodnym z instrukcją stosowania, nie wykazuje szkodliwego oddziaływania na zdrowie ludzi i zwierząt oraz na środowisko,
 - c) spełnia wymagania określone w przepisach wydanych na podstawie art. 10 oraz wymagania deklarowane przez producenta,
 - d) nie przekracza dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 10,
 - e) organiczny i organiczno-mineralny, wytworzony z surowców będących ubocznymi produktami zwierzęcymi lub z produktów uzyskanych z ubocznych produktów zwierzęcych albo zawierający w swoim składzie uboczne produkty zwierzęce, spełnia wymagania weterynaryjne określone w przepisach Unii Europejskiej²⁾ oraz wymagania przepisów o odpadach,

- 2) pozytywnej opinii jednostek organizacyjnych, o których mowa w pkt 1, dotyczącej projektu instrukcji stosowania i przechowywania nawozu.”;
- 5) po art. 4 dodaje się art. 4a w brzmieniu:

„Art. 4a. 1. Do obrotu można wprowadzać także nawozy:

- 1) wyprodukowane lub dopuszczone do obrotu w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej albo w Turcji,
 - 2) wyprodukowane w państwie będącym członkiem Europejskiego Stowarzyszenia o Wolnym Handlu (EFTA) oraz stroną umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.
2. Wniosek o wydanie zezwolenia na wprowadzenie do obrotu nawozu, o którym mowa w ust. 1, składa do ministra właściwego do spraw rolnictwa producent lub inna osoba wprowadzająca nawóz do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
3. Do wniosku dołącza się przetłumaczone na język polski dokumenty potwierdzające wyprodukowanie lub wprowadzenie do obrotu nawozu w jednym z państw, o których mowa w ust. 1, oraz instrukcję stosowania i przechowywania tego nawozu.
4. Zezwolenia, o którym mowa w ust. 2, nie wydaje się w przypadku gdy:
- 1) nie zostały spełnione warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, lub
 - 2) właściwości nawozu lub przepisy prawa państwa, o którym mowa w ust. 1, na podstawie których nawóz został dopuszczony do obrotu, nie zapewniają ochrony zdrowia oraz życia ludzi i zwierząt, środowiska naturalnego, interesu konsumentów lub innego ważnego interesu publicznego w stopniu odpowiadającym przepisom niniejszej ustawy.

5. Do nawozów, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów art. 3 ust. 2-4 i art. 4.”;

6) w art. 8:

a) ust. 2-4 otrzymują brzmienie:

„2. Na każdym opakowaniu lub etykiecie dołączonej do nawozu wprowadzanego do obrotu, a w przypadku nawozów luzem – w dokumentach towarzyszących, zamieszcza się:

1) informacje dotyczące identyfikacji nawozu, obejmujące:

- a) napis: „nawóz powstały ze zmieszania typów nawozów oznaczonych znakiem „NAWÓZ WE” z wyszczególnieniem tych typów, w przypadku nawozów, o których mowa w art. 3 ust. 1 pkt 1,
- b) numer zezwolenia w przypadku nawozów, o których mowa w art. 3 ust. 2,
- c) dane o deklarowanej zawartości składników pokarmowych,
- d) dane dotyczące formy i rozpuszczalności składników pokarmowych lub tylko ich rozpuszczalności,
- e) nazwę handlową nawozu, w przypadku jej nadania,
- f) imię, nazwisko albo nazwę oraz miejsce zamieszkania i adres albo siedzibę i adres producenta lub importera nawozu mającego siedzibę w jednym z państw członkowskich Unii Europejskiej,

2) informację o masie nawozu netto,

3) instrukcję stosowania i przechowywania nawozu,

4) informację o okresie przydatności nawozu do stosowania.

3. Informacje, o których mowa w ust. 2, sporządza się w języku polskim oraz umieszcza w widocznym miejscu, w sposób zapewniający ich trwałość i czytelność, przy czym informacje określone w ust. 2 pkt 1 lit. e) i f), oraz instrukcję stosowania i przechowywania nawozu, należy wyraźnie wyodrębnić od innych informacji

wymienionych w ust. 2.

4. Etykiety dołączone do nawozu mocuje się w taki sposób, aby pozostały w miejscu zamocowania niezależnie od stosowanego systemu zamykania opakowania; jeżeli w systemie zamykania wykorzystuje się plombę, podaje się na niej nazwę lub znak osoby, o której mowa w ust. 2 pkt 1 lit. f).”,

b) dodaje się ust. 6 i 7 w brzmieniu:

„6. Nawozy w postaci płynnej mogą być wprowadzone do obrotu tylko wtedy, gdy są do nich dołączone informacje dotyczące temperatury przechowywania nawozu oraz sposobu postępowania zapobiegającym wypadkom w trakcie ich przechowywania.

7. Przepisów ust. 2-6 nie stosuje się do nawozów naturalnych.”;

7) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrami właściwymi do spraw: zdrowia, środowiska oraz gospodarki, w drodze rozporządzenia, określi:

- 1) jednostki organizacyjne upoważnione do przeprowadzania badań lub wydawania opinii, o których mowa w art. 4 ust. 3,
- 2) szczegółowy zakres badań nawozów oraz wymagania dotyczące opinii, o których mowa w art. 4 ust. 3, umożliwiając stwierdzenie spełnienia warunków niezbędnych do wydania zezwolenia na wprowadzenie nawozu do obrotu,
- 3) szczegółowy zakres dokumentacji dotyczącej nawozów, niezbędnej do przeprowadzenia badań i wydania opinii,
- 4) wymagania dotyczące treści instrukcji stosowania i przechowywania nawozów, niezbędnej do bezpiecznego ich stosowania,
- 5) dopuszczalne rodzaje zanieczyszczeń i ich wartości, które nie stanowią zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz dla środowiska,
- 6) minimalne wymagania jakościowe dla nawozów, o których

mowa w art. 3 ust. 2

– mając na uwadze posiadane przez jednostki organizacyjne zaplecze badawcze, procedury badawcze, doświadczenie oraz wykwalifikowaną kadrę naukowo-badawczą oraz mając na względzie zapewnienie skuteczności działania nawozów.”;

8) po art. 10 dodaje się art. 10a – 10d w brzmieniu:

- „Art. 10a. 1. Producent ubiegający się o oznaczenie nowego typu nawozu znakiem „NAWÓZ WE” na podstawie przepisów Unii Europejskiej¹⁾, mający siedzibę albo miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, składa wniosek do ministra właściwego do spraw gospodarki o wystąpienie do Komisji Europejskiej w tej sprawie.
2. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej i pozostałym państwom członkowskim Unii Europejskiej kopię wniosku, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy nawóz spełnia wymagania dla nowego typu nawozu określone w przepisach Unii Europejskiej¹⁾.

Art. 10b. Koszty postępowania związane z wnioskiem o oznaczenie nowego typu nawozu znakiem „NAWÓZ WE” ponosi producent ubiegający się o takie oznaczenie.

Art. 10c. Minister właściwy do spraw gospodarki:

- 1) ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, listę akredytowanych laboratoriów upoważnionych do wykonywania badań zgodności nawozów oznaczonych znakiem „NAWÓZ WE” z wymaganiami określonymi dla tych nawozów w przepisach Unii Europejskiej¹⁾,
- 2) w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, typy wapna nawozowego, mając na względzie ochronę zdrowia ludzi i zwierząt oraz ochronę środowiska.

Art. 10d. 1. Jeżeli zachodzi uzasadniona obawa, że nawóz oznaczony znakiem „NAWÓZ WE” stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa lub zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin albo zagrożenie dla środowiska, minister właściwy do spraw gospodarki może, w drodze decyzji, zakazać wprowadzenia tego nawozu do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo nakazać wycofanie tego nawozu z obrotu.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki informuje Komisję Europejską i pozostałe państwa członkowskie Unii Europejskiej o wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, podając powody jej wydania.”;

9) w art. 11 dodaje się ust. 4-7 w brzmieniu:

„4. Podmiot, który prowadzi chów lub hodowlę drobiu powyżej 40 000 stanowisk, lub chów lub hodowlę świń powyżej 2 000 stanowisk dla świń o wadze ponad 30 kg lub 750 stanowisk dla macior, opracowuje plan nawożenia zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 47 ust. 8 pkt 2 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne (Dz. U. Nr 115, poz. 1229, z późn. zm.³⁾) i zasadami dobrej praktyki rolniczej.

5. Plan nawożenia, o którym mowa w ust. 4, opiniuje Stacja Chemiczno-Rolnicza.

6. Za wydanie opinii, o której mowa w ust. 5, Stacja Chemiczno-Rolnicza pobiera opłatę.

7. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób uiszczania oraz wysokość opłaty za opiniowanie planu nawożenia, o którym mowa w ust. 4, mając na względzie koszty ponoszone przez Stację Chemiczno-Rolniczą przy wydawaniu opinii.”;

10) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. 1. Zabrania się stosowania nawozów:

1) na glebach zalanych wodą oraz przykrytych śniegiem lub zamarzniętych do głębokości 30 cm,

- 2) naturalnych w postaci płynnej oraz azotowych – na glebach bez okrywy roślinnej, położonych na stokach o nachyleniu większym niż 10%,
- 3) naturalnych w postaci płynnej – podczas wegetacji roślin przeznaczonych do bezpośredniego spożycia przez ludzi,
- 4) organiczno-mineralnych otrzymanych z ubocznych produktów zwierzęcych lub zawierających takie produkty – na pastwiskach,
- 5) naturalnych w postaci płynnej – poza gospodarstwem, w którym zostały wyprodukowane, dla zachowania obiegu zamkniętego materii organicznej w gospodarstwie i ochrony środowiska.

2. Przepis ust. 1 pkt 1 nie dotyczy stosowania nawozów w stawach wykorzystywanych do chowu lub hodowli ryb.”;

11) art. 19 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 19. 1. Zadania związane z agrochemiczną obsługą rolnictwa realizuje Krajowa Stacja Chemiczno-Rolnicza, zwana dalej „Stacją”, podległa ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa, oraz podległe jej okręgowe stacje chemiczno-rolnicze, zwane dalej „okręgowymi stacjami”.
2. Stacja oraz okręgowe stacje są państwowymi jednostkami budżetowymi.
 3. Stacją kieruje dyrektor powoływany i odwoływany przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.
 4. Okręgowymi stacjami kierują dyrektorzy powoływani i odwoływani przez ministra właściwego do spraw rolnictwa na wniosek dyrektora Stacji.
 5. Dyrektor Stacji nadzoruje i koordynuje działalność okręgowych stacji, w tym również w zakresie gospodarowania środkami publicznymi oraz w zakresie realizacji planów finansowych przez te stacje.”;

12) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Art. 20. 1. Do zadań Stacji należy:

- 1) określanie sposobu prowadzenia badań agrochemicznych, w tym dobór metod badawczych,
- 2) ustalanie zakresu zadań wykonywanych przez okręgowe stacje,
- 3) kontrola działalności okręgowych stacji, w tym stosowania metod badawczych i terminowości wykonywania badań przez te stacje,
- 4) podejmowanie działań w zakresie udziału laboratoriów okręgowych stacji w badaniach kontroli dokładności wykonywania analiz chemicznych,
- 5) organizacja szkoleń dla pracowników okręgowych stacji,
- 6) tworzenie i prowadzenie bazy danych dotyczących zasobności gleb w azot i fosfor oraz zanieczyszczenia azotanami wód w profilu glebowym do głębokości 90 cm pod powierzchnią terenu,
- 7) prowadzenie obsługi finansowej okręgowych stacji, a w szczególności:
 - a) opracowywanie planów dochodów i wydatków budżetowych dla poszczególnych okręgowych stacji,
 - b) przekazywanie środków finansowych na działalność bieżącą okręgowych stacji,
- 8) wykonywanie innych zadań powierzonych przez ministra właściwego do spraw rolnictwa.”;

13) po art. 20 dodaje się art. 20a i 20b w brzmieniu:

„Art. 20a. Do zadań okręgowych stacji należy:

- 1) wykonywanie analiz gleb, roślin, płodów rolnych i leśnych,
- 2) doradztwo w sprawach nawożenia,

- 3) wykonywanie badań jakości nawozów,
- 4) wykonywanie ekspertyz i wydawanie opinii dotyczących zasobności gleb, składu chemicznego roślin i nawozów oraz prawidłowego stosowania nawozów,
- 5) prowadzenie działalności szkoleniowej i informacyjnej w zakresie, o którym mowa w pkt 1-4,
- 6) tworzenie i prowadzenie bazy danych dotyczących zasobności gleb w azot i fosfor oraz zanieczyszczenia azotanami wód w profilu glebowym do głębokości 90 cm pod powierzchnią terenu,
- 7) wykonywanie innych zadań powierzonych przez Stację.

Art. 20b. 1. Stacja sporządza miesięczną, kwartalną, półroczną i roczną łączną sprawozdawczość budżetową Stacji i okręgowych stacji oraz bilans roczny, na podstawie jednostkowych sprawozdań okręgowych stacji.

2. Stacja oraz okręgowe stacje, w zakresie nieuregulowanym odmiennie w przepisach ustawy, prowadzą gospodarkę finansową na zasadach określonych w przepisach o finansach publicznych.”;

14) po rozdziale 5 dodaje się rozdział 5a w brzmieniu:

„Rozdział 5a

Nadzór

Art. 20c. 1. Nadzór nad przestrzeganiem przepisów ustawy oraz przepisów Unii Europejskiej¹⁾ w zakresie obrotu nawozami sprawuje Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwana dalej „Inspekcją”.

2. W ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1, organy Inspekcji oraz upoważnieni pracownicy Inspekcji są uprawnieni do:

- 1) wstępu na grunty,
- 2) inwentaryzacji nawozów,

- 3) kontroli spełniania przez nawozy wymagań jakościowych, dokonanej na podstawie badań ich parametrów chemicznych, fizycznych i fizykochemicznych,
- 4) wstępu do magazynów i innych miejsc, w których są przechowywane nawozy,
- 5) kontroli spełniania przez nawozy oznaczone znakiem „NAWÓZ WE” wymagań jakościowych określonych dla ich typów w przepisach Unii Europejskiej¹⁾,
- 6) kontroli zgodności nawozów z typami nawozów, o których mowa w art. 3 ust. 1, 2, 5 i 7 oraz kontroli spełniania przez te nawozy szczegółowych wymagań jakościowych określonych dla tych typów nawozów, na podstawie badań ich parametrów chemicznych, fizycznych i fizykochemicznych.

Art. 20d. Do kontroli, o której mowa w art. 20c, stosuje się odpowiednio przepisy o jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych.

Art. 20e. 1. Po przeprowadzeniu kontroli, wojewódzki inspektor jakości handlowej artykułów rolno-spożywczych, zwany dalej „inspektorem”, w drodze decyzji, może:

- 1) zakazać wprowadzenia do obrotu nawozów niespełniających wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 10,
 - 2) nakazać wycofanie z obrotu nawozu niespełniającego wymagań określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 10,
 - 3) w przypadku nieprzydatności nawozu do stosowania w rolnictwie, nakazać zniszczenie tego nawozu na koszt posiadacza.
2. Decyzjom, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 20f. 1. Kontrolę nad stosowaniem nawozów naturalnych, organicznych i organiczno-mineralnych sprawuje Inspekcja Ochrony Środowiska.

2. Sposób wykonywania kontroli, o którym mowa w ust. 1, określają przepisy o Inspekcji Ochrony Środowiska.

Art. 20g. 1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska, w drodze decyzji, wstrzymuje prowadzenie chowu lub hodowli, o których mowa w art. 11 ust. 4, w przypadku gdy podmiot prowadzący chów lub hodowlę nie posiada pozytywnie zaopiniowanego planu nawożenia.

2. Decyzji, o której mowa w ust.1, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.

Art. 20h. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska może, w drodze decyzji, wstrzymać prowadzenie chowu lub hodowli, o których mowa w art. 11 ust. 4, w przypadku stosowania nawozów naturalnych niezgodnie z planem nawożenia.”;

15) art. 21 otrzymuje brzmienie:

„Art. 21. 1. Kto wprowadza do obrotu nawozy:

1) oznaczone znakiem „NAWÓZ WE”, niespełniające wymagań jakościowych określonych w przepisach Unii Europejskiej¹⁾ dla tego typu nawozów,

2) niezgodnie z warunkami określonymi w art. 3 ustawy
– jest obowiązany do wycofania ich z obrotu na własny koszt oraz do wniesienia na rachunek urzędu skarbowego, właściwego ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania wprowadzającego nawóz do obrotu, opłaty sankcyjnej stanowiącej 100% kwoty należnej za sprzedane nawozy.

2. Inspektor właściwy ze względu na siedzibę lub adres zamieszkania wprowadzającego nawóz do obrotu stwierdza, w drodze decyzji, wprowadzenie do obrotu nawozu oznaczonego znakiem „NAWÓZ WE” niespełniającego wymagań jakościowych określonych w przepisach Unii Europejskiej¹⁾

dla tego typu nawozów lub warunkami określonymi w art. 3 ustawy, oraz określa termin jego wycofania z obrotu, ilość sprzedanego nawozu oraz wysokość opłaty sankcyjnej, o której mowa w ust. 1.”;

16) art. 23 otrzymuje brzmienie:

„Art. 23. 1. Inspektor przekazuje właściwemu urzędowi skarbowemu decyzję, o której mowa w art. 21 ust. 2, która stała się ostateczna.

2. W razie niespełnienia obowiązku wniesienia opłaty sankcyjnej wynikającego z decyzji, o której mowa w art. 21 ust. 1, właściwy urząd skarbowy zawiadamia inspektora, który wystawia tytuł wykonawczy stanowiący podstawę do przymusowego ściągnięcia tej opłaty w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.”;

17) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. 1. Kto:

- 1) wprowadzając do obrotu nawozy oznaczone znakiem „NAWÓZ WE”:
 - a) deklaruje na opakowaniu lub etykiecie albo w dokumentach towarzyszących zawartość składników pokarmowych głównych, drugorzędnych i mikroelementów niezgodnie z przepisami Unii Europejskiej¹⁾,
 - b) nie mocuje etykiet dołączonych do nawozów w taki sposób, aby pozostawały one w miejscu zamocowania niezależnie od stosowanego systemu zamykania opakowania,
 - c) w przypadku zastosowania w systemie zamykania plomby, nie podaje na niej nazwy lub znaku osoby, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 1 lit. e) i f),
 - d) nie umieszcza na opakowaniu lub etykiecie dołączonej do nawozu albo w dokumentach towarzyszących, w języku polskim, następujących informacji:

- napisanego wielkimi literami znaku „NAWÓZ WE”,
 - typu nawozu,
 - wyrazu „mieszanka” – w przypadku nawozów powstałych ze zmieszania typów nawozów oznaczonych znakiem „NAWÓZ WE”,
 - określenia składników pokarmowych i odpowiadających im symboli chemicznych,
 - nazwy mikroelementu poprzedzonej jednym z następujących określeń: „schelatowany przez (podając przy tym nazwę czynnika chelatującego lub jego skrót)” albo „skompleksowany przez (podając przy tym nazwę czynnika kompleksującego)” – w przypadku gdy nawóz zawiera mikroelementy,
 - instrukcji stosowania nawozu,
 - masy nawozów płynnych wyrażonej w kilogramach,
 - o masie nawozu netto lub brutto oraz wadze opakowania w przypadku masy nawozu brutto,
 - nazwy nawozu oraz imienia, nazwiska albo nazwy oraz miejsca zamieszkania i adresu albo siedziby i adresu producenta lub importera nawozu mającego siedzibę w jednym z państw członkowskich Unii Europejskiej,
 - o temperaturze przechowywania nawozów płynnych oraz o sposobie postępowania zapobiegającym wypadkom w trakcie ich przechowywania,
- e) nie wyodrębnia informacji dotyczących nazwy handlowej nawozu, w przypadku jej nadania, imienia, nazwiska albo nazwy oraz miejsca zamieszkania i adresu albo siedziby i adresu producenta lub importera nawozu mającego siedzibę w jednym z państw członkowskich Unii Europejskiej oraz instrukcji sto-

sowania i przechowywania nawozu od innych informacji zawartych na etykiecie lub opakowaniu albo w dokumentach towarzyszących,

- f) nie przechowuje dokumentacji dotyczącej pochodzenia nawozu, w tym nawozu o wysokiej zawartości azotu na bazie azotanu amonu, i nie udostępnia tej dokumentacji do kontroli przez okres, w którym nawozy znajdują się w obrocie oraz przez okres 2 lat od dnia zakończenia ich produkcji,
 - g) nie poddaje nawozu o wysokiej zawartości azotu na bazie azotanu amonu testowi odporności na detonację,
 - h) podaje zawartość składników pokarmowych głównych, drugorzędnych i mikroelementów niezgodnie z tolerancjami określonymi w przepisach Unii Europejskiej¹⁾,
 - i) wprowadza do obrotu:
 - nawozy w opakowaniach lub z zastosowaniem systemu zamykania tego opakowania niezapewniających ich nieodwracalnego zniszczenia w przypadku otwarcia opakowania,
 - nieopakowane nawozy o wysokiej zawartości azotu na bazie azotanu amonu,
- 2) wprowadzając do obrotu nawozy nieoznaczone znakiem „NAWÓZ WE”:
- a) konfekcjonuje je bez zgody producenta lub importera i nie uzgadnia z nim rodzaju opakowań,
 - b) nie zamieszcza na opakowaniu nawozu lub na etykiecie, a w przypadku nawozów luzem – w dokumentach towarzyszących, w widocznym miejscu, sporządzonych w języku polskim, w sposób zapewniający trwałość i czytelność, informacji dotyczących

identyfikacji nawozu, o których mowa w art. 8 ust. 2 pkt 1, oraz instrukcji stosowania i przechowywania tego nawozu, a także informacji o okresie jego przydatności do stosowania,

- c) nie mocuje etykiet dołączonych do nawozu w taki sposób, aby pozostały one w miejscu zamocowania niezależnie od stosowanego systemu zamykania opakowania,
 - d) nie dołącza do nawozów w postaci płynnej informacji o temperaturze przechowywania nawozu oraz o sposobie postępowania zapobiegającego wypadkom w trakcie ich przechowywania,
- 3) wprowadza do obrotu nawozy nieoznaczone znakiem „NAWÓZ WE”:
- a) niespełniające wymagań jakościowych,
 - b) w których zanieczyszczenia przekraczają dopuszczalne wartości zanieczyszczeń,
- 4) stosuje nawozy w sposób niezgodny z obowiązującymi warunkami i zasadami, powodując zagrożenie dla zdrowia ludzi i zwierząt lub dla środowiska,
- 5) wykonuje prace polegające na świadczeniu usług w zakresie stosowania nawozów, nie posiadając uprawnień w tym zakresie,
- 6) przewozi lub przechowuje nawozy w sposób niezgodny z obowiązującymi w tym zakresie zasadami, powodując zagrożenie dla zdrowia ludzi i zwierząt lub dla środowiska,
- 7) nie wycofa nawozu wprowadzonego do obrotu wbrew obowiązkowi określonemu w art. 6 ust. 3, art. 21 ust. 1 i art. 29 ust. 2 i 3,

- 8) stosuje na pastwiskach nawozy organiczne i organiczno-mineralne otrzymane z ubocznych produktów zwierzęcych lub zawierające uboczne produkty zwierzęce
– podlega karze grzywny.
2. Orzekanie w sprawach określonych w ust. 1 następuje w trybie przepisów o postępowaniu w sprawach o wykroczenia.”.

Art. 2. 1. Stacja Chemiczno-Rolnicza w Warszawie ulega likwidacji z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa utworzy Stację i okręgowe stacje.

3. Tworząc Stację i okręgowe stacje, minister właściwy do spraw rolnictwa wyposaży je w mienie będące uprzednio w zarządzie Stacji Chemiczno-Rolniczej w Warszawie, z tym że nieruchomości będące w trwałym zarządzie Stacji Chemiczno-Rolniczej w Warszawie przechodzą w trwały zarząd okręgowych stacji.

4. Przejście trwałego zarządu, o którym mowa w ust. 3, stwierdza, w drodze decyzji, właściwy starosta na wniosek zainteresowanej okręgowej stacji.

5. Pracownicy Stacji Chemiczno-Rolniczej w Warszawie oraz jej oddziałów stają się odpowiednio pracownikami Stacji oraz okręgowych stacji i stosuje się do nich przepisy art. 23¹ Kodeksu pracy.

Art. 3. 1. Tracą ważność zezwolenia na wprowadzenie nawozów do obrotu, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli wymagania jakościowe nawozów określone w tych zezwoleniach nie odpowiadają minimalnym wymaganiom jakościowym, określonym na podstawie art. 9 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu określonym niniejszą ustawą.

2. Minister właściwy do spraw rolnictwa, w drodze decyzji, stwierdza utratę ważności zezwoleń, o których mowa w ust. 1.

3. Nawozy niespełniające wymagań jakościowych, wprowadzone do obrotu na podstawie zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa wydanego

przed dniem wejścia w życie mniejszej ustawy, mogą pozostawać w obrocie przez okres roku od dnia jej wejścia w życie.

4. Producent lub importer nawozu, występujący o wydanie zezwolenia na wprowadzenie nawozu do obrotu, w stosunku do którego utraciło ważność zezwolenie, o którym mowa w ust. 1, do wniosku o wydanie zezwolenia dołącza tylko:

- 1) wyniki badań fizycznych, fizykochemicznych i chemicznych,
- 2) opinię, o spełnianiu przez nawóz wymagań jakościowych, wydaną przez upoważnione jednostki organizacyjne na podstawie badań, o których mowa w pkt 1,
- 3) projekt instrukcji stosowania i przechowywania nawozu wraz z pozytywną opinią dotyczącą projektu tej instrukcji wydaną przez upoważnioną jednostkę organizacyjną, która wydała opinię, o której mowa w pkt 2.

Art. 4. Oznakowanie opakowań, etykiety i dokumenty towarzyszące dołączone do nawozu, spełniające wymagania przepisów dotychczasowych, mogą być stosowane przez okres roku od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, z wyjątkiem art. 19-20b ustawy wymienionej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, oraz art. 2 niniejszej ustawy, które wchodzi w życie po upływie 35 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. w sprawie nawozów (Dz. Urz. WE L 304 z 21.11.2003 r.).

²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi (Dz. Urz. WE L 273 z 10.10.2002 r.).

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 154, poz. 1803, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 130, poz. 1112, Nr 233, poz. 1957 i Nr 238, poz. 2022 oraz z 2003 r. Nr 80, poz. 717, Nr 165, poz. 1592 i Nr 190, poz. 1865.

UZASADNIENIE

W związku z uchwaleniem przez Parlament Europejski i Radę Rozporządzenia nr 2003/2003 z dnia 13 października 2003 r. w sprawie nawozów, zaistniała konieczność opracowania projektu zmian obowiązującej ustawy o nawozach i nawożeniu, które dostosowałyby tę ustawę do nowych przepisów unijnych. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie nawozów, które po dniu akcesji będzie w Polsce obowiązywać wprost, zastępuje dotychczas obowiązujące Dyrektywy Unii Europejskiej. W projekcie ustawy znajdują się tylko te przepisy, które w Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady są przewidziane do uregulowania przez kraje członkowskie, a także zmiany obecnie obowiązujących przepisów wynikające z problemów w realizacji przepisów.

Projekt zmiany ustawy o nawozach i nawożeniu reguluje między innymi trzy obszary dotyczące nawozów i nawożenia:

1. Wyłącza nawozy znajdujące się w załączniku do obowiązującej ustawy o nawozach i nawożeniu z wyjątkiem nawozów wapniowych i wapniowo-magnezowych. Wyłączone nawozy stanowią odpowiednik Aneksu I do Rozporządzenia (WE) Nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. w sprawie nawozów, oznaczone znakiem „NAWÓZ WE” i będą mogły znajdować się w swobodnym obrocie na terytorium Wspólnoty. Warunki jakie powinny spełniać te nawozy (między innymi parametry techniczne) są określone w ww. rozporządzeniu.

W projekcie zmian do ustawy zawarto delegację dla ministra właściwego do spraw gospodarki (pkt 7 projektu art.10a), w sprawie występowania do Komisji Europejskiej o oznaczenie nowego typu nawozu znakiem „NAWÓZ WE”, jeżeli producent wystąpi, aby produkowany przez niego nawóz uzyskał oznaczenie „NAWÓZ WE” i złoży dokumentację do ministra właściwego do spraw gospodarki określoną w Aneksie V do Rozporządzenia (WE) Nr 2003/2003.

Ponadto, projekt zawiera delegację dla ministra właściwego do spraw gospodarki do wydania rozporządzenia, w którym zostaną określone typy nawozów wapniowych i wapniowo-magnezowych wprowadzanych do obrotu z mocy ustawy, tj. typy wapna nawozowego dotychczas znajdujące się w załączniku do ustawy (pkt 7 projektu art. 10 c pkt 2).

2. Obrót i wprowadzanie do obrotu nawozów na podstawie zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa, które nie są objęte przepisami UE.

Wprowadzono również klauzulę wzajemnego uznawania, tj. możliwość wprowadzania do obrotu na terytorium Polski nawozów nieoznaczonych znakiem „NAWÓZ WE”, które zostały dopuszczone do obrotu, i stosowania w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej albo w Turcji po przedstawieniu odpowiednich dokumentów i uzyskaniu zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa.

3. Nadzór na obrotem i stosowaniem nawozów mineralnych, organicznych, mineralno-organicznych i naturalnych.

Nadzór nad przestrzeganiem przepisów ustawy oraz przepisów Unii Europejskiej w zakresie obrotu nawozami powierzono Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych. Nadzór nad stosowaniem nawozów naturalnych, organicznych i organiczno-mineralnych powierzono Inspekcji Ochrony Środowiska.

Ponadto, projekt ustawy o zmianie ustawy o nawozach i nawożeniu wprowadza następujące zmiany do obowiązującej ustawy:

1. Rozszerza definicję nawozów oraz uściśla definicję nawozów naturalnych i organicznych, w związku z pojawiającymi się wątpliwościami dotyczącymi kwalifikacji niektórych nawozów do określonego rodzaju.
2. Znosi wymagania dotyczące dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń w nawozach mineralnych oznaczonych znakiem „NAWÓZ WE”, co jest dostosowaniem do przepisów obowiązujących w Unii Europejskiej, które dopuszczają limitowanie zanieczyszczeń tylko odnośnie do kadmu w Austrii, Finlandii i Szwecji.
3. Zobowiązuje producentów nawozów lub importerów do dostarczania dokumentacji wymienionej w art. 4 ust. 2 pkt 4 (w pkt 4 projektu), niezbędnej do przeprowadzenia prawidłowego postępowania administracyjnego przy wydawaniu zezwoleń na wprowadzenie nawozu do obrotu.
4. Określono minimalne wymagania jakościowe dla nawozów wprowadzanych do obrotu na podstawie zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa w związku

z problemami związanymi z kwalifikacją nowych nawozów, które wynikają ze zgłaszania do badań nawozów zawierających bardzo niskie zawartości składników pokarmowych, nieistotne z punktu widzenia odżywiania roślin.

5. W art. 4 ust. 3 pkt 1 lit. e (w pkt 4 projektu) wprowadzono wymóg spełniania przez nawóz wymagań weterynaryjnych określonych w przepisach Unii Europejskiej oraz przepisów o odpadach. Wprowadzenie tego przepisu wynika z rozporządzenia Nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającego przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi.
6. Dla dużych ferm prowadzących chów i hodowlę drobiu lub trzody chlewnej, wprowadzono wymóg opracowania planu nawożenia, który powinien uwzględniać ochronę środowiska przez właściwe zagospodarowanie nawozów naturalnych.
7. Zaproponowano zmianę organizacji Stacji Chemiczno-Rolniczej. Powołana zostanie Krajowa Stacja Chemiczno-Rolnicza i okręgowe Stacje Chemiczno-Rolnicze. Powodem tej zmiany były trudności w realizacji rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 29 grudnia 2000 r. w sprawie szczegółowego sposobu wykonywania budżetu państwa i szczegółowych zasad obsługi rachunków bankowych budżetu państwa oraz zakresu i terminów sporządzania przez Narodowy Bank Polski informacji i sprawozdań z wykonania budżetu państwa w ramach obsługi bankowej budżetu państwa (Dz. U. Nr 122, poz. 1335).

Powołanie Krajowej Stacji Chemiczno-Rolniczej nie pociąga za sobą dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa.

8. Rozszerzono zadania Krajowej Stacji Chemiczno-Rolniczej i okręgowych Stacji Chemiczno-Rolniczych o tworzenie bazy danych dotyczących zasobności gleb w azot i fosfor oraz zanieczyszczenia azotanami wód w profilu glebowym do głębokości 90 cm pod powierzchnią terenu.

Stacja będzie również odpłatnie opiniować plany nawożenia dla dużych ferm chowu i hodowli drobiu lub trzody chlewnej.

9. Rozszerzono przepisy karne dotyczące niezgodnego z przepisami ustawy oraz przepisami Unii Europejskiej wprowadzania do obrotu i obrotu nawozami.

Natomiast, wprowadzenie w art. 24 w ust. 1 pkt 7 (pkt 17 projektu) przepisu karnego za stosowanie na pastwiskach nawozów organicznych i organiczno-mineralnych otrzymanych z ubocznych produktów zwierzęcych jest związane z zagrożeniem rozprzestrzeniania się choroby BSE i wynika z przepisu art. 22 ust. 1 pkt c ww. Rozporządzenia Nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady, zakazującego stosowania na pastwiskach tych nawozów.

Zaproponowane wejście w życie projektowanej regulacji z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej jest związane z implementacją przepisów Unii Europejskiej. Natomiast proponowany termin wejścia w życie przepisów dotyczących Krajowej Stacji Chemiczno-Rolniczej i okręgowych stacji chemiczno-rolniczych wynika z konieczności jak najszybszego finansowania działalności tych jednostek zgodnie z obowiązującym prawem.

Ocena skutków regulacji

1. Konsultacje

Projekt był konsultowany z: Instytutem Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa, Instytutem Warzywnictwa, Instytutem Sadownictwa i Kwiaciarstwa, Instytutem Badawczym Leśnictwa, Instytutem Nawozów Sztucznych, Instytutem Medycyny Wsi, Instytutem Ochrony Środowiska, Państwowym Instytutem Weterynaryjnym, Instytutem Melioracji i Użytków Zielonych, Stacją Chemiczno-Rolniczą, Krajowym Centrum Doradztwa, Rozwoju Rolnictwa i Obszarów Wiejskich oraz Głównym Inspektorem Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych.

Konsultacje społeczne były prowadzone równoległe z uzgodnieniami międzyresortowymi. Po przesłaniu projektu do uzgodnień międzyresortowych dokument ten został zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Projekt został przekazany także do jednostek i organizacji społecznych do konsultacji:

- 1) Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych, 00-950 Warszawa, ul. Kopernika 36/40,
- 2) Sekretariatowi Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, 53-661 Wrocław,

Pl. Czerwony 1/3/5,

- 3) Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu Rolników Indywidualnych „Solidarność”, 00-057 Warszawa, Pl. Dąbrowskiego 3,
- 4) Związkowi Zawodowemu Rolnictwa „Samoobrona”, 00-514 Warszawa, ul. Marszałkowska 84/92 lok. 121,
- 5) Związkowi Zawodowemu Rolników „Ojczyzna”, 00-150 Warszawa, ul. Nowolipie 14a/41,
- 6) Związkowi Zawodowemu Centrum Narodowe Młodych Rolników, 00-920 Warszawa, ul. Nowy Świat 18/20,
- 7) Związkowi Zawodowemu Pracowników Rolnictwa w RP, Zarząd Główny, 00-959 Warszawa, ul. Jaracza 3 m.10,
- 8) Krajowemu Sekretariatowi Rolnictwa i Przemysłu Rolno-Spożywczego NSZZ „Solidarność 80”, 73-110 Stargard, ul. Bolesława Chrobrego 21,
- 9) Federacji Związków Pracodawców – Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, 00-930 Warszawa, ul. Wspólna 30,
- 10) Federacji Związków Producentów Rolnych, 00-930 Warszawa, ul. Wspólna 30,
- 11) Krajowemu Związkowi Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, 00-006 Warszawa, ul. Szkolna 2/4,
- 12) Krajowej Radzie Izb Rolniczych, 00-930 Warszawa, ul. Wspólna 30,
- 13) Polskiej Izbie Przemysłu Chemicznego – Związek Pracodawców, 00-043 Warszawa, ul. Czackiego 15/17,
- 14) Konfederacji Pracodawców Polskich, 00-056 Warszawa, ul. Kredytowa 3,
- 15) Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych, 00-591 Warszawa, ul. Klono-wa 6,
- 16) Związkowi Rzemiosła Polskiego, Warszawa, ul. Miodowa 14,
- 17) Business Centre Club, Warszawa, Plac Żelaznej Bramy 10.

2. Wyniki konsultacji społecznych

Projekt został przesłany do konsultacji społecznych do instytucji wymienionych w pkt 1, został również zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Do projektu nie wniesiono uwag.

3. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Proponowana zmiana dotyczy producentów i importerów nawozów. Regulacje związane ze znakowaniem nawozów znakiem „NAWÓZ WE” dotyczą tylko dużych krajowych producentów nawozów mineralnych. Szacuje się, że będą to pojedyncze zgłoszenia w ciągu roku.

Projektowane regulacje dotyczą również Inspekcji Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych oraz służby agrochemicznej. Nie wpłyną one jednak na zmianę dotychczas wykonywanych zadań przez te podmioty.

Ponadto, regulacje te dotyczą dużych ferm drobiu i trzody chlewnej, które zobowiązane będą do opracowania planu nawożenia. Plan ten będzie opiniowany odpłatnie przez Stacje Chemiczno-Rolnicze.

4. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Zaproponowana zmiana organizacji agrochemicznej obsługi rolnictwa nie pociąga za sobą dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa.

Pozostałe przepisy projektu również nie pociągają za sobą obciążeń dla budżetu państwa i sektora publicznego.

Opłaty należne jednostce organizacyjnej upoważnionej do prowadzenia postępowania przygotowawczego w zakresie znakowania nawozów znakiem: „NAWÓZ WE” poniosą producenci nawozów mineralnych. Koszty te dotyczą nawozów mineralnych nowych, nie znajdujących się obecnie w załączniku do ustawy o nawozach i nawożeniu.

Ocenia się, że projektowane przepisy nie wpłyną na budżet państwa i budżety administracji samorządowej.

5. Wpływ na rynek pracy

Projektowana regulacja nie wpłynie na rynek pracy

6. Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Projekt nakłada takie same obowiązki na wszystkie podmioty. Regulacje zawarte w projekcie nie zmieniają konkurencyjności wewnętrznej. Natomiast znakowanie krajowych nawozów mineralnych międzynarodowym znakiem: „NAWÓZ WE” poprawi konkurencyjność polskich nawozów mineralnych, które będą mogły być w obrocie na rynkach państw członkowskich.

7. Wpływ na życie lub zdrowie ludzi oraz na środowisko.

Projekt przyczyni się do poprawy sytuacji w zakresie ochrony zdrowia ludzi i zwierząt oraz środowiska przez:

- znakowanie krajowych nawozów mineralnych międzynarodowym znakiem „NAWÓZ WE”, ponieważ znak ten nadaje się tylko nawozom, których prawidłowe stosowanie nie stwarza zagrożenia dla zdrowia ludzi, zwierząt i środowiska,
- ustanowienie obowiązku poddania każdej partii nawozu, zawierającego azotan amonowy w ilości powyżej 28% azotu w przeliczeniu na azot całkowity, testowi odporności na detonację w celu wyeliminowania zagrożenia pożarem lub wybuchem,
- objęcie nawozów organicznych i organiczno-mineralnych wyprodukowanych na bazie ubocznych produktów zwierzęcych przepisami weterynaryjnymi, co ma zapobiegać rozprzestrzenianiu się groźnych chorób odzwierzęcych.

8. Wpływ na sytuację i rozwój regionów

Zaproponowana zmiana ustawy z dnia 26 lipca 2000 r. o nawozach i nawożeniu nie wpływa na zmianę sytuacji i rozwój regionów.

Zestawienie przepisów Rozporządzenia (WE) Nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r., których wdrożenie jest celem projektu i projektowane przepisy w tym zakresie.

W związku z uchwaleniem przez Parlament Europejski i Radę UE Rozporządzenia Nr 2003/2003 z dnia 13 października 2003 r. w sprawie nawozów, zaistniała konieczność opracowania projektu zmian obowiązującej ustawy o nawozach i nawożeniu, które dostosowałyby tę ustawę do nowych przepisów unijnych. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie nawozów, które po dniu akcesji będzie w Polsce obowiązywać wprost, zastępuje dotychczas obowiązujące Dyrektyw Unii Europejskiej. W projekcie ustawy znajdują się tylko te przepisy, które w Rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady przewidziane są do uregulowania przez kraje członkowskie.

Przepis rozporządzenia	Przepis projektu	Treść projektowanego przepisu
Art. 15 ust.1. Jeżeli Państwo Członkowskie żywi uzasadnione obawy, że dany nawóz wspólnotowy, mimo spełnienia wymogów niniejszego Rozporządzenia, stanowi ryzyko dla bezpieczeństwa lub zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin albo ryzyko dla środowiska, może ono czasowo zabronić umieszczania tego nawozu na rynku na swoim terytorium albo uzależnić to od określonych warunków. Powinno niezwłocznie powiadomić o tym inne Państwa Członkowskie oraz Komisję, podając powody swojej decyzji.	Art. 10 d	1. Jeżeli zachodzi uzasadniona obawa, że nawóz oznaczony znakiem „NAWÓZ WE” stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa lub zdrowia ludzi, zwierząt lub roślin albo zagrożenie dla środowiska, minister właściwy do spraw gospodarki może, w drodze decyzji, zakazać wprowadzenia tego nawozu do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo nakazać wycofanie tego nawozu z obrotu. 2. Minister właściwy do spraw gospodarki informuje Komisję Europejską i pozostałe państwa członkowskie o wydaniu decyzji, o której mowa w ust. 1, podając powody jej wydania.
Art. 29 ust. 1.Państwa Członkowskie mogą poddawać nawozy oznakowane „nawóz WE” oficjalnym (urzędowym) środkom kontroli dla celów zweryfikowania czy są one zgodne z niniejszym Rozporządzeniem.	Art. 20 c ust. 1 i 2 pkt 5	1. Nadzór nad przestrzeganiem przepisów ustawy oraz przepisów Unii Europejskiej ¹⁾ w zakresie obrotu nawozami sprawuje Inspekcja Jakości Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych, zwana dalej „Inspekcją”. 2. W ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1, organy Inspekcji oraz upoważnieni pracownicy Inspekcji są uprawnieni do : 5) kontroli spełniania przez nawozy oznaczo-

		ne znakiem „NAWÓZ WE” wymagań jakościowych określonych dla ich typów w przepisach Unii Europejskiej ¹⁾ ,
Art. 30 ust.1. Państwa Członkowskie powinny przedstawić Komisji listę tych zaakceptowanych laboratoriów na swoich terytoriach, które są kompetentne, aby zapewnić takie usługi dla kontroli zgodności nawozów mineralnych WE z wymogami niniejszego Rozporządzenia. Takie laboratoria muszą spełniać normy wymienione w sekcji B Załącznika V. Takiego powiadomienia należy dokonać do ...(*) oraz przy okazji każdej następnej modyfikacji.	Art. 10 c pkt 1	Minister właściwy do spraw gospodarki: ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, listę akredytowanych laboratoriów upoważnionych do wykonywania badań zgodności nawozów oznaczonych znakiem „NAWÓZ WE” z wymaganiami dla tych nawozów określonymi w przepisach Unii Europejskiej ¹⁾ ,
Art. 31 ust. 1. Włączenie nowego typu nawozu do Załącznika I niniejszego Rozporządzenia powinno być przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w Artykule 32(2).	Art. 10 a	Art. 10 a 1. Producent ubiegający się o oznaczenie nowego typu nawozu znakiem „NAWÓZ WE” na podstawie przepisów Unii Europejskiej ¹⁾ , mający siedzibę albo miejsce zamieszkania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, składa wniosek do ministra właściwego do spraw gospodarki o wystąpienie do Komisji Europejskiej w tej sprawie. 2. Minister właściwy do spraw gospodarki przekazuje Komisji Europejskiej i pozostałym państwom członkowskim kopię wniosku, o którym mowa w ust. 1, w przypadku gdy nawóz spełnia wymagania dla nowego typu nawozu określone w przepisach Unii Europejskiej ¹⁾ ,
Art. 26 ust. 3. Aby zapewnić możliwość prześledzenia historii nawozów WE z azotem amonowym o wysokiej zawartości azotu, wprowadzanych na rynek, producent powinien prowadzić rejestr nazw i adresów miejsc oraz operatorów (producentów) w tych miejscach, w których wyprodukowano nawóz i jego zasadnicze komponenty. Zapiski te powinny być dostępne dla celów kontroli przez Państwa Członkowskie tak długo jak długo dany nawóz mineralny jest dostarczany na rynek oraz przez dalszy okres 2	Art. 24 ust. 1 pkt 1	1. Kto: 1) wprowadzając do obrotu nawozy oznaczone znakiem „NAWÓZ WE”: a) deklaruje na opakowaniu lub etykiecie albo w zbiorze dokumentów towarzyszących zawartość składników pokarmowych głównych, drugorzędnych i mikroelementów niezgodnie z przepisami Unii Europejskiej ¹⁾ , b) nie mocuje etykiet dołączonych do nawozów w taki sposób, aby pozostawały one w miejscu zamocowania niezależnie od stosowanego systemu zamykania opakowania, c) w przypadku zastosowania w systemie zamykania plomby, nie podaje na niej nazwy lub znaku osoby, o której mowa w art. 8 ust. 2 pkt 1 lit. e, d) nie umieszcza na opakowaniu lub etykiecie dołączonej do nawozu albo w zbiorze doku-

<p>lat po zaprzestaniu dostawy przez producenta.</p> <p>Art. 27 Bez uszczerbku dla środków, o których mowa w Artykule 26, producent powinien zapewnić, że każdy typ nawozu mineralnego WE z azotanem amonowym o wysokiej zawartości azotu wprowadzony na rynek przeszedł próbę odporności na detonację opisaną w sekcjach 2, 3 (metoda 1, p.3). i 4 Załącznika III niniejszego Rozporządzenia. Próba ta powinna zostać przeprowadzona przez jedno z zaakceptowanych laboratoriów, o których mowa w Artykule 30 (1) lub 33 (1). Producenci powinni przedstawić wyniki próby kompetentnym władzom</p> <p>Art. 36 Państwa Członkowskie mogą ustanawiać przepisy dotyczące kar stosowanych wobec naruszenia postanowień niniejszego Rozporządzenia i podejmą kroki konieczne dla zapewnienia, że są one wykonywane. Przewidziane kary muszą być skuteczne, proporcjonalne do wykroczenia i od niego odwołujące.</p>		<p>mentów towarzyszących, w języku polskim, następujących informacji:</p> <ul style="list-style-type: none"> - napisanego wielkimi literami znaku „NAWÓZ WE”, - typu nawozu, - wyrazu „mieszanka” - w przypadku nawozów powstałych ze zmieszania typów nawozów oznaczonych znakiem „NAWÓZ WE”, - określenia składników pokarmowych i odpowiadających im symboli chemicznych, - nazwy mikroelementu, poprzedzonej jednym z następujących określeń: schelatowany przez (podając przy tym nazwę czynnika chelatującego lub jego skrót) albo skompleksowany przez (podając przy tym nazwę czynnika kompleksującego), w przypadku gdy nawóz zawiera mikroelementy, - instrukcji stosowania nawozu, - masy nawozów płynnych wyrażonej w kilogramach, - o masie nawozu netto lub brutto oraz wadze opakowania w przypadku masy brutto nawozu, - nazwy nawozu oraz firmy producenta odpowiedzialnego za wprowadzenie nawozu do obrotu, mającego siedzibę w jednym z państw członkowskich, a także jego siedziby albo adresu, - w przypadku nawozów płynnych informację o temperaturze ich przechowywania, oraz zapobiegania wypadkom w trakcie ich przechowywania, e) nie wyodrębnia informacji, o których mowa w lit. d, od innych informacji zawartych na etykiecie lub opakowaniu albo w zbiorze dokumentów towarzyszących, f) nie przechowuje dokumentacji dotyczącej pochodzenia nawozu, w tym nawozu o wysokiej zawartości azotu na bazie azotanu amonu i nie udostępnia tej dokumentacji do kontroli przez okres, w którym nawozy znajdują się w obrocie oraz przez okres 2 lat od dnia zakończenia ich produkcji, g) nie poddaje nawozu o wysokiej zawartości azotu na bazie azotanu amonu testowi odporności na detonację, h) podaje zawartość składników pokarmowych niezgodnie z tolerancjami określonymi w przepisach Unii Europejskiej¹⁾, i) wprowadza do obrotu: <ul style="list-style-type: none"> - nawozy w opakowaniach lub z zastosowaniem systemu zamykania tego opakowania niegwarantującym ich nieodwracalnego
---	--	--

		zniszczenia w przypadku otwarcia opakowania, - nieopakowane nawozy o wysokiej zawartości azotu na bazie azotanu amonu,
Art. 22 pkt 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiające przepisy zdrowotne związane z ubocznymi produktami zwierzęcymi nieprzeznaczonymi do spożycia przez ludzi	Art. 3 ust. 1 pkt 3 Art. 4 ust. 3 pkt 1 lit. e	Do obrotu można wprowadzać nawozy: 3) nawozy naturalne spełniające wymagania weterynaryjne określone w przepisach Unii Europejskiej „3. Zezwolenie na wprowadzenie nawozu do obrotu wydaje się po uzyskaniu: 1) opinii upoważnionych jednostek organizacyjnych, po przeprowadzeniu przez te jednostki badań, mających na celu stwierdzenie, że nawóz: e) organiczny i organiczno-mineralny, wytworzone z surowców będących ubocznymi produktami zwierzęcymi lub z produktów uzyskanych z ubocznych produktów zwierzęcych albo zawierające w swoim składzie uboczne produkty zwierzęce, spełniają wymagania weterynaryjne określone w przepisach Unii Europejskiej ²⁾ oraz wymagania przepisów o odpadach.

UZASADNIENIE DOSTOSOWAWCZEGO CHARAKTERU PROJEKTU USTAWY O ZMIANIE USTAWY O NAWOZACH I NAWOŻENIU

Projekt ustawy o zmianie ustawy o nawozach i nawożeniu wprowadza zmiany wynikające z konieczności dostosowania do regulacji wspólnotowych w zakresie wprowadzania do obrotu tzw. nawozów wspólnotowych oznaczonych jako „nawóz WE”.

W dniu 21 listopada zostało opublikowane Rozporządzenie nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. w sprawie nawozów. Rozporządzenie to zastępuje Dyrektywę 76/116 oraz pozostałe dyrektywy regulujące dotąd problematykę nawozów. Projektowana ustawa wprowadza zatem przepisy pozwalające na bezpośrednie stosowanie Rozporządzenia, zgodnie z art. 249 Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Projekt określa niezbędne procedury, kompetencje odpowiednich instytucji oraz ustanawia sankcje za naruszenie norm określonych w Rozporządzeniu. Minister właściwy do spraw gospodarki został wskazany jako organ właściwy do przyjmowania wniosków o wystąpienie do Komisji Europejskiej o oznaczenie nowego typu nawozu znakiem „nawóz WE”. Natomiast nadzór nad przestrzeganiem przepisów rozporządzenia został powierzony Inspekcji Handlowej Artykułów Rolno-Spożywczych.

Ponadto projekt ustawy wprowadza postanowienia wynikające z konieczności zapobiegania rozprzestrzenianiu się chorób zwierząt, zgodnie z Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1774/2002 z dnia 3 października 2002 r. ustanawiającym przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi.

Należy również zauważyć, iż przedmiotowa ustawa dotyczy wprowadzania do obrotu nawozów nieoznaczonych jako „nawozy WE”, a więc w świetle prawa Unii Europejskiej będących tzw. towarami niezharmonizowanymi. Projektowana regulacja przewiduje zatem wprowadzenie do obowiązującej ustawy, w rozdziale dotyczącym obrotu nawozami, klauzuli wzajemnego uznawania. Konieczność ta wynika z art. 28-30 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (TWE) oraz wykładni nadanej tym przepisom przez Europejski Trybunał Sprawiedliwości w orzeczeniu w sprawie *Cassis de Dijon*. Klauzula taka ma na celu zapewnienie swobodnego dostępu do rynku państwa członkowskiego dla towarów pochodzących z państw będących członkami Europejskiego Obszaru Gospodarczego oraz Turcji. Zgodnie ze stanowiskiem Komisji Europejskiej wprowadzenie powyższych klauzul do ustawodawstwa państw członkowskich jest niezbędnym środkiem służącym zapewnieniu zgodności obowiązujących przepisów i stosowanych praktyk administracyjnych z art. 28-30 Traktatu.

Należy uznać, że przedłożony projekt ustawy ma charakter dostosowujący prawo polskie do prawa Unii Europejskiej.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

MINISTER
Prof. dr hab. Danuta Hübner

Min. DH- 3 /03/ DPE/dk

Warszawa, 6.04. 2004

Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o zmianie ustawy o nawozach i nawożeniu z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (DZ. U. Nr 106 poz. 494), przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Minister Danutę Hübner, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedstawionym projektem ustawy (pismo nr RM-10-215-03) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Celem projektu ustawy o nawozach i nawożeniu jest uaktualnienie rozwiązań prawnych w zakresie produkcji i wprowadzania do obrotu nawozów, wynikające z dwuletniego doświadczenia w stosowaniu przepisów ustawy o nawozach i nawożeniu, a także z konieczności dostosowania do regulacji wspólnotowych w zakresie wprowadzania do obrotu tzw. nawozów wspólnotowych oznaczonych jako „nawóz WE”.
- II. W prawie Unii Europejskiej omawiana problematyka regulowana była dotychczas Dyrektywą Rady 76/116/EWG z dnia 18 grudnia 1975 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących nawozów. Jednakże w dniu 21 listopada zostało opublikowane Rozporządzenie nr 2003/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. w sprawie nawozów. Rozporządzenie to zastępuje Dyrektywę 76/116 oraz pozostałe dyrektywy regulujące problematykę nawozów. Projektowana ustawa wprowadza zatem przepisy pozwalające na bezpośrednie stosowanie Rozporządzenia, zgodnie z art. 249 Traktatu

R O Z P O R Z A D Z E N I E
Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi¹⁾
z dnia

w sprawie wykonania niektórych przepisów ustawy o nawozach i nawożeniu

Na podstawie art. 9 ustawy z dnia 26 lipca 2000 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. Nr 89, poz. 991 i Nr, poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Rozporządzenie określa:

- 1) jednostki organizacyjne upoważnione do przeprowadzania badań lub wydawania opinii, umożliwiających stwierdzenie spełnienia warunków niezbędnych do wydawania zezwolenia na wprowadzenie nawozu do obrotu;
- 2) szczegółowy zakres badań nawozów oraz wymagania dotyczące opinii, o których mowa w pkt 1;
- 3) szczegółowy zakres dokumentacji dotyczącej nawozów, niezbędnej do przeprowadzenia badań i wydania opinii;
- 4) wymagania dotyczące treści instrukcji stosowania i przechowywania nawozów, niezbędnej do bezpiecznego ich stosowania;
- 5) dopuszczalne rodzaje zanieczyszczeń i ich wartości, które nie stanowią zagrożenia dla zdrowia ludzi i zwierząt oraz dla środowiska;
- 6) minimalne wymagania jakościowe dla nawozów, wprowadzanych do obrotu na podstawie zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa.

§ 2.

1. Badania mające na celu stwierdzenie przydatności nawozu do nawożenia roślin i gleb lub rekultywacji gleb, oddziaływania nawozu na zdrowie ludzi i zwierząt oraz na środowisko, spełnienia przez nawóz wymagań jakościowych oraz zawartych w nawozie dopuszczalnych

wartości zanieczyszczeń powinny obejmować:

- 1) badania fizyczne, fizykochemiczne i chemiczne i stwierdzające deklarowaną w szczegółowej dokumentacji zawartość składników nawozowych, jego parametry fizyczne i chemiczne oraz spełnianie przez nawóz minimalnych wymagań jakościowych i wymagań dotyczących dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń;
 - 2) badania rolnicze stwierdzające przydatność nawozu do nawożenia roślin i gleb lub rekultywacji gleb, przeprowadzane przez co najmniej 1 sezon wegetacyjny, z zastrzeżeniem ust. 2-3;
 - 3) badania biologiczne stwierdzające stan sanitarny nawozu organicznego oraz organiczno-mineralnego.
2. W stosunku do nawozu wapniowego i wapniowo-magnezowego przeprowadza się tylko badania fizyczne, fizykochemiczne i chemiczne.
3. Jeżeli w wyniku badań fizycznych, fizykochemicznych i chemicznych nawozu mineralnego stwierdza się, że nawóz będzie przydatny do nawożenia roślin lub gleb lub rekultywacji gleb to nie obejmuje się go badaniami rolniczymi.

§ 3.

1. Jednostkami organizacyjnymi upoważnionymi do prowadzenia badań, o których mowa w § 2 są:
 - 1) w zakresie badań fizycznych, fizykochemicznych i chemicznych nawozów:
 - a) Instytut Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa z siedzibą w Puławach,
 - b) Instytut Nawozów Sztucznych z siedzibą w Puławach,
 - c) jednostki akredytowane przez Polskie Centrum Badań i Certyfikacji albo Polskie Centrum Akredytacji, jeżeli zakres tych badań jest objęty akredytacją;
 - 2) w zakresie badań biologicznych:
 - a) Instytut Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa z siedzibą w Puławach,
 - b) Państwowy Instytut Weterynaryjny z siedzibą w Puławach,
 - c) Instytut Ochrony Środowiska z siedzibą w Warszawie,
 - d) Instytut Medycyny Wsi z siedzibą w Lublinie,
 - e) jednostki akredytowane przez Polskie Centrum Badań i Certyfikacji albo Polskie Centrum Akredytacji, jeżeli zakres tych badań jest objęty akredytacją;
 - 3) w zakresie badań rolniczych:

- a) Instytut Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa z siedzibą w Puławach w przypadku nawozu przewidzianego do nawożenia upraw polowych oraz użytków zielonych,
 - b) Instytut Warzywnictwa z siedzibą w Skierniewicach w przypadku nawozu przewidzianego do nawożenia upraw warzywnych,
 - c) Instytut Sadownictwa i Kwiaciarstwa w przypadku nawozu przewidzianego do nawożenia upraw sadowniczych, roślin ozdobnych i trawników,
 - d) Instytut Badawczy Leśnictwa z siedzibą w Warszawie w przypadku nawozu przewidzianego do nawożenia lasów.
2. Jednostkami upoważnionymi do wydawania opinii na podstawie przeprowadzonych badań są:
- 1) Instytut Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa z siedzibą w Puławach:
 - a) do opiniowania w zakresie spełniania przez nawóz organiczny, organiczno-mineralny, wapniowy i wapniowo-magnezowy wymagań jakościowych oraz wymagań dotyczących dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń w tym nawozie,
 - b) do opiniowania w zakresie przydatności nawozu do nawożenia upraw polowych oraz użytków zielonych lub rekultywacji gleb, a także w zakresie oddziaływania tego nawozu na zdrowie ludzi, zwierząt oraz na środowisko, z zastrzeżeniem pkt 6-8;
 - 2) Instytut Warzywnictwa z siedzibą w Skierniewicach do opiniowania w zakresie przydatności nawozu do nawożenia roślin warzywnych, a także w zakresie oddziaływania tego nawozu na zdrowie ludzi, zwierząt oraz na środowisko, z zastrzeżeniem pkt 6-8;
 - 3) Instytut Sadownictwa i Kwiaciarstwa do opiniowania w zakresie przydatności nawozu do nawożenia upraw sadowniczych, roślin ozdobnych i trawników, a także w zakresie oddziaływania tego nawozu na zdrowie ludzi, zwierząt oraz na środowisko, z zastrzeżeniem pkt. 6-8;
 - 4) Instytut Badawczy Leśnictwa z siedzibą w Warszawie w zakresie przydatności nawozu do nawożenia roślin i gleb w lasach, a także w zakresie oddziaływania tego nawozu na zdrowie ludzi, zwierząt oraz na środowisko, z zastrzeżeniem pkt 6-8;
 - 5) Instytut Nawozów Sztucznych w zakresie spełniania przez nawóz mineralny wymagań jakościowych i wymagań dotyczących dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń w tym nawozie;
 - 6) Instytut Medycyny Wsi w zakresie oddziaływania na zdrowie ludzi nawozu organicznego i organiczno-mineralnego, wytworzonego z surowców będących odpadami,

bądź ubocznymi produktami zwierzęcymi lub z produktów uzyskanych z odpadów bądź ubocznych produktów zwierzęcych, albo zawierającego w swoim składzie odpady lub uboczne produkty zwierzęce, bądź produkty uzyskane z odpadów lub ubocznych produktów zwierzęcych, a także nawozu, w którego składzie chemicznym występuje substancja dotychczas nieznaną lub nie stosowaną w nawożeniu;

- 7) Państwowy Instytut Weterynaryjny w zakresie oddziaływania na zdrowie zwierząt nawozu organicznego i organiczno-mineralnego, wytworzonego z surowców będących odpadami, bądź ubocznymi produktami zwierzęcymi lub z produktów uzyskanych z odpadów bądź ubocznych produktów zwierzęcych, albo zawierającego w swoim składzie odpady lub uboczne produkty zwierzęce, bądź produkty uzyskane z odpadów lub ubocznych produktów zwierzęcych, a także nawozu, w którego składzie chemicznym występuje substancja dotychczas nieznaną lub nie stosowaną w nawożeniu;
- 8) Instytut Ochrony Środowiska w zakresie oddziaływania na środowisko nawozu organicznego i organiczno-mineralnego, wytworzonego z surowców będących odpadami bądź ubocznymi produktami zwierzęcymi lub z produktów uzyskanych z odpadów bądź ubocznych produktów zwierzęcych albo zawierającego w swoim składzie odpady bądź produkty uzyskane z odpadów, a także nawozu, w którego składzie chemicznym występuje substancja dotychczas nieznaną lub niestosowaną w nawożeniu.

§ 4.

1. Opinie jednostek organizacyjnych, w zakresie o którym mowa w § 3 ust. 2 pkt 1 lit. b i pkt 2-4, powinny zawierać:
 - 1) nazwę, rodzaj, typ, postać nawozu, kod Polskiej Scalonej Nomenklatury Towarowej Handlu Zagranicznego (PCN) oraz symbol Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług;
 - 2) wymagania jakościowe nawozu;
 - 3) ocenę nawozu stwierdzającą przydatność nawozu do zastosowania zgodnie z przeznaczeniem;
 - 4) informację o oddziaływaniu nawozu na zdrowie ludzi, zwierząt oraz na środowisko, po prawidłowym zastosowaniu nawozu;
 - 5) w przypadku nawozów przewidzianych do stosowania łącznie ze środkami ochrony roślin informację o możliwości takiego stosowania;
 - 6) propozycję treści instrukcji stosowania i przechowywania nawozu.

2. Opinie jednostek organizacyjnych w zakresie, o którym mowa w § 3 ust. 2 pkt 1 lit. a i pkt 5-8, powinny zawierać:
- 1) nazwę, rodzaj, typ, postać nawozu, kod Polskiej Scalonej Nomenklatury Towarowej Handlu Zagranicznego (PCN) oraz symbol Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług;
 - 2) uwagi do projektu instrukcji stosowania i przechowywania nawozu;
 - 3) ocenę nawozu:
 - a) w przypadku Instytutu Nawozów Sztucznych określającą:
 - wymagania jakościowe dotyczące nawozu mineralnego oraz potwierdzenie spełnienia przez nawóz mineralny wymagań jakościowych,
 - wartości zanieczyszczeń nawozu mineralnego oraz potwierdzenie spełnienia przez nawóz mineralny wymagań dotyczących dopuszczalnych wartości tych zanieczyszczeń,
 - b) w przypadku Instytutu Medycyny Wsi określającą oddziaływanie nawozu na zdrowie ludzi, po prawidłowym jego zastosowaniu,
 - c) w przypadku Państwowego Instytutu Weterynaryjnego określającą oddziaływanie nawozu na zdrowie zwierząt, po prawidłowym jego zastosowaniu,
 - d) w przypadku Instytutu Ochrony Środowiska określającą oddziaływanie nawozu na środowisko, po prawidłowym jego zastosowaniu.

§ 5.

1. Na potrzeby badań, o których mowa w § 2 ust. 1, szczegółowy zakres dokumentacji dotyczącej nawozu zawiera:
 - 1) nazwę nawozu, symbol Polskiej Klasyfikacji Wyrobów i Usług, a w przypadku nawozów pochodzących z importu również kod Polskiej Scalonej Nomenklatury Towarowej Handlu Zagranicznego (PCN);
 - 2) dane dotyczące rodzaju i nazwy surowców, z jakich nawóz został wyprodukowany;
 - 3) deklarację producenta dotyczącą szczegółowych wymagań jakościowych nawozu oraz zawartych w nim zanieczyszczeń.
2. Na potrzeby opinii, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 5 - 8, szczegółowy zakres dokumentacji dotyczącej nawozu zawiera:
 - 1) w przypadku Instytutu Nawozów Sztucznych:
 - a) dane, o których mowa w ust. 1,

- b) wyniki badań, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1,
 - c) projekt instrukcji stosowania i przechowywania nawozu;
- 2) w przypadku Instytutu Medycyny Wsi, Państwowego Instytutu Weterynaryjnego oraz Instytutu Ochrony Środowiska:
- a) dane, o których mowa w ust. 1,
 - b) wyniki badań, o których mowa w § 2 ust. 1 pkt 1 i 3,
 - c) opinię o spełnianiu przez nawóz wymagań jakościowych oraz wymagań dotyczących dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń w tym nawozie.
 - c) projekt instrukcji stosowania i przechowywania nawozu,
3. Na potrzeby opinii, o których mowa w § 3 ust. 2 pkt 1 - 4, szczegółowy zakres dokumentacji dotyczącej nawozu zawiera:
- 1) dane, o których mowa w ust. 1;
 - 2) badania i opinie, wymagane dla określonego nawozu;
 - 3) projekt instrukcji stosowania i przechowywania nawozu;
 - 4) informacje Instytutu Ochrony Roślin o możliwości łącznego stosowania nawozu ze środkami ochrony roślin – w stosunku do nawozu przewidzianego do takiego stosowania.

§ 6.

Treść instrukcji stosowania i przechowywania nawozu powinna zawierać:

- 1) nazwę nawozu;
- 2) informację o zakresie, dawce, sposobie i terminach stosowania nawozu oraz sposobie sporządzania cieczy użytkowej w stosunku do nawozów stosowanych w postaci płynnej;
- 3) informację o sposobie przechowywania nawozu;
- 4) pouczenie o koniecznych środkach ostrożności z uwagi na ochronę zdrowia ludzi, zwierząt oraz środowiska.

§ 7.

1. Dopuszczalna wartość zanieczyszczeń w nawozach organicznych i organiczno-mineralnych nie może przekraczać:
- 1) w przypadku pierwiastków toksycznych:
 - a) chromu .250 mg na kg suchej masy nawozu,
 - b) cynku .1500 mg na kg suchej masy nawozu,

- c) kadmu .5 mg na kg suchej masy nawozu,
 - d) miedzi .400 mg na kg suchej masy nawozu,
 - e) niklu .50 mg na kg suchej masy nawozu,
 - f) ołowiu .250 mg na kg suchej masy nawozu,
 - g) rtęci .3 mg na kg suchej masy nawozu;
- 2) w przypadku żywych jaj pasożytów jelitowych *Ascaris sp.* *Trichuris sp.* *Toxocara sp.* .nie więcej niż 10 jaj w kg suchej masy nawozu.
2. W nawozach, o których mowa w ust. 1, nie może być bakterii z rodzaju *Salmonella*.
3. Dopuszczalna wartość zanieczyszczeń w nawozach mineralnych nie może przekraczać:
- 1) w nawozach mineralnych, z wyjątkiem nawozów wapniowych i wapniowo-magnezowych:
 - a) 50 mg arsenu na kg masy nawozu,
 - b) 110 mg kadmu na kg masy nawozu,
 - c) 140 mg ołowiu na kg masy nawozu,
 - d) 10 mg rtęci na kg masy nawozu;
 - 2) w nawozach wapniowych:
 - a) 8 mg kadmu na kg czystego składnika CaO,
 - b) 200 mg ołowiu na kg czystego składnika CaO;
 - 3) w nawozach wapniowo-magnezowych:
 - a) 15 mg kadmu na kg sumy tlenku wapnia i tlenku magnezu,
 - b) 600 mg ołowiu na kg sumy tlenku wapnia i tlenku magnezu.

§ 8.

Minimalne wymagania jakościowe nawozów:

- 1) w nawozach mineralnych, w których deklaruje się zawartość azotu lub fosforu lub potasu, albo ich sumę zawartość tych składników nie może być mniejsza niż:
 - a) 2% (m/m) azotu całkowitego (N),
 - b) 2% (m/m) fosforu w przeliczeniu na tlenek fosforu (P_2O_5),
 - c) 2% (m/m) potasu w przeliczeniu na tlenek potasu (K_2O) lub
 - d) 6 % (m/m) sumy azotu i fosforu i potasu (NPK), wyrażonej odpowiednio w azocie całkowitym (N), tlenku fosforu (P_2O_5) i tlenku potasu (K_2O), albo
 - e) 4 % (m/m) sumy azotu i fosforu (NP.) albo, wyrażonej odpowiednio w azocie całkowitym (N) i tlenku fosforu (P_2O_5), albo

- f) 4 % (m/m) sumy azotu i potasu (NK), wyrażonej odpowiednio w azocie całkowitym (N) i tlenku potasu (K_2O), albo
 - g) 4 % (m/m) sumy fosforu i potasu (PK), wyrażonej odpowiednio w tlenku fosforu (P_2O_5) i tlenku potasu (K_2O), z zastrzeżeniem pkt 2.
- 2) w nawozach mineralnych wieloskładnikowych w postaci płynnej, przeznaczonych do stosowania dolistnego, w których deklaruje się zawartość azotu lub fosforu, lub potasu, zawartość sumy azotu, fosforu i potasu (NPK), albo sumy azotu i fosforu (NP.), albo sumy azotu i potasu (NK), albo sumy fosforu i potasu (PK), wyrażona odpowiednio w azocie całkowitym (N), tlenku fosforu (P_2O_5) i tlenku potasu (K_2O) nie może być mniejsza niż 2% (m/m);
- 3) nawozy organiczno-mineralne w postaci stałej powinny zawierać co najmniej 40 % substancji organicznej, w przeliczeniu na suchą masę; w przypadku deklarowania w nich azotu lub fosforu, lub potasu, zawartość tych składników nie może być mniejsza niż:
- a) 2% (m/m) azotu całkowitego (N),
 - b) 2% (m/m) fosforu w przeliczeniu na tlenek fosforu (P_2O_5),
 - c) 2% (m/m) potasu w przeliczeniu na tlenek potasu (K_2O) lub
 - d) 6 % (m/m) sumy azotu i fosforu i potasu (NPK), wyrażonej odpowiednio w azocie całkowitym (N), tlenku fosforu (P_2O_5) i tlenku potasu (K_2O), albo
 - e) 4 % (m/m) sumy azotu i fosforu (NP), wyrażonej odpowiednio w azocie całkowitym (N) i tlenku fosforu (P_2O_5), albo
 - f) 4 % (m/m) sumy azotu i potasu (NK), wyrażonej odpowiednio w azocie całkowitym (N) i tlenku potasu (K_2O), albo
 - g) 4 % (m/m) sumy fosforu i potasu (PK), wyrażonej odpowiednio w tlenku fosforu (P_2O_5) i tlenku potasu (K_2O);
- 4) nawozy organiczno-mineralne w postaci płynnej lub zawiesinowej powinny zawierać co najmniej 50 % substancji organicznej, wyrażonej jako strata prażenia w temperaturze $550^{\circ}C$ w przypadku deklarowania w nich azotu lub fosforu, lub potasu, zawartość tych składników nie może być mniejsza niż:
- a) 1% (m/m) azotu całkowitego (N),
 - b) 1% (m/m) fosforu w przeliczeniu na tlenek fosforu (P_2O_5),
 - c) 1% (m/m) potasu w przeliczeniu na tlenek potasu (K_2O), lub
 - d) 2 % (m/m) sumy azotu i fosforu i potasu (NPK), lub sumy azotu i fosforu (NP), lub sumy

azotu i potasu (NK), lub sumy fosforu i potasu (PK), wyrażonej odpowiednio w azocie całkowitym (N), tlenku fosforu (P_2O_5) i tlenku potasu (K_2O);

- 5) nawozy organiczne w postaci stałej powinny zawierać co najmniej 40 % substancji organicznej, w przeliczeniu na suchą masę;
- 6) nawozy organiczne w postaci płynnej lub zawiesinowej powinny zawierać co najmniej 50 % substancji organicznej, wyrażonej jako strata prażenia w temperaturze $550^{\circ}C$, w przypadku deklarowania w nich azotu lub fosforu lub potasu zawartość tych składników nie może być mniejsza niż:
 - a) 0,8 % (m/m) azotu całkowitego (N),
 - b) 0,5 % (m/m) fosforu w przeliczeniu na tlenek fosforu (P_2O_5),
 - c) 0,8 % (m/m) potasu w przeliczeniu na tlenek potasu (K_2O) lub
 - d) 1,5 % (mim) sumy azotu i fosforu i potasu (NPK), lub sumy azotu i fosforu (NP.), lub sumy azotu i potasu (NK), lub sumy fosforu i potasu (PK), wyrażonej odpowiednio w azocie całkowitym (N), tlenku fosforu (P_2O_5) i tlenku potasu (K_2O).

§ 9.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

W porozumieniu:

Minister Zdrowia

Minister Środowiska

Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej – rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 32, poz. 305).

UZASADNIENIE

Przedłożony projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia dla Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zawartego w art. 9 ustawy z dnia 26 lipca 2000 r. o nawozach i nawożeniu.

Projekt określa rodzaj i zakres badań, jakim powinien być poddany nawóz, niezbędnych do wydania opinii o:

- przydatności nawozu do nawożenia roślin lub gleb lub rekultywacji gleb,
- oddziaływaniu nawozu na zdrowie ludzi, zwierząt oraz środowisko,
- spełnianiu przez nawóz określonych wymagań jakościowych oraz wymagań dotyczących dopuszczalnych wartości zanieczyszczeń.

Zgodnie z projektem wszystkie nawozy podlegają badaniom fizycznym, fizykochemicznym i chemicznym. Przepisy § 2 przewidują również objęcie badaniami biologicznymi nawozów organicznych i organiczno-mineralnych, które ze względu na surowce zastosowane przy ich produkcji, mogą niekiedy stanowić zagrożenie sanitarne. Dotyczy to w szczególności nawozów produkowanych na bazie odpadów zanieczyszczonych biologicznie (np. osady ściekowe z oczyszczalni komunalnych lub z oczyszczalni niektórych zakładów przemysłu rolno-spożywczego, guano itp.).

Zawarte w § 2 w ust. 2 ograniczenie badań nawozów wapniowych i wapniowo-magnezowych tylko do badań fizycznych, fizykochemicznych i chemicznych wynika z tego, że nawozy te oraz złoża surowców do ich produkcji lub pozysku zostały dokładnie rozpoznane i przebadane przez Instytut Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa. Przeprowadzane w tym Instytucie kilkudziesięcioletnie badania laboratoryjne i rolnicze tych nawozów pozwoliły na jednoznaczną wysoką ocenę ich przydatności rolniczej. Dotyczy to również nawozów mineralnych zawierających znane związki chemiczne, których właściwości nawozowe i środowiskowe są już dawno rozpoznane i dokładnie określone. Właściwości rolnicze nawozów mineralnych wynikają niemal w 100 % z ich parametrów chemicznych, fizycznych i fizykochemicznych.

Upoważnionymi do prowadzenia badań fizycznych, fizykochemicznych i chemicznych nawozów są laboratoria badawcze akredytowane w tym zakresie przez Polskie Centrum Badań i Certyfikacji albo Polskie Centrum Akredytacji, co gwarantuje wysoką jakość wykonywanych analiz i spełnia wymagania Unii Europejskiej w tym zakresie.

Jednostkami upoważnionymi do wykonywania badań rolniczych i biologicznych nawozów są jednostki akredytowane w tym zakresie oraz odpowiednie resortowe instytuty naukowo-badawcze, statutowo zajmujące się tymi zagadnieniami.

Projekt rozporządzenia określa również jednostki organizacyjne upoważnione do wydawania opinii na podstawie przeprowadzonych badań. Do wydania pełnej opinii o nawozach, w zależności od ich przeznaczenia, upoważnione zostały właściwe resortowe instytuty naukowo-badawcze, które w określonych przypadkach opierać się będą na opinii innych jednostek wymienionych w projekcie, które są wyspecjalizowane w danym obszarze.

Proponuje się, aby szczegółowa dokumentacja nawozu zawierała informacje, na podstawie których będzie można określić rodzaj badań i zakres opinii niezbędnych do oceny nawozu, a w niektórych przypadkach, już na wstępnym etapie, wyeliminować nawozy niebezpieczne dla zdrowia ludzi, zwierząt lub środowiska, czy też nieprzydatne do stosowania w warunkach rolnictwa polskiego.

W celu dostarczenia osobom stosującym nawozy niezbędnych informacji pozwalających na właściwe zastosowanie i przechowywanie nawozu projekt rozporządzenia określa rodzaj informacji, jakie powinny być zawarte w instrukcji stosowania i przechowywania nawozu.

Ponadto w projekcie określono minimalne wymagania jakościowe dla nawozów wprowadzanych do obrotu na podstawie zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa. Konieczność określenia minimalnych wymagań podyktowana jest obecnymi problemami związanymi z kwalifikacją nowych nawozów, które wynikają ze zgłaszania do badań substancji zawierających bardzo niskie zawartości składników nawozowych, nieistotne z punktu widzenia odżywiania roślin.

Wprowadzenie zaproponowanych zmian do aktualnie obowiązującego rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w z dnia 1 czerwca 2001 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów o nawozach i nawożeniu (Dz. U. Nr 60, poz. 615) jest wynikiem opinii przekazanych do Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Ponadto projekt uwzględnia rozwiązania niektórych problemów, jakie zostały zauważone po wejściu w życie tych przepisów.

Ocena skutków regulacji

1. Konsultacje

Projekt rozporządzenia ma obecnie charakter informacyjny i był konsultowany z zainteresowanymi jednostkami, które w swojej działalności opierają się m. in. na przepisach o nawozach i nawożeniu. W szczególności z: Instytutem Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa, Instytutem Warzywnictwa, Instytutem Sadownictwa i Kwiaciarstwa, Instytutem Badawczym Leśnictwa, Instytutem Nawozów Sztucznych, Instytutem Medycyny Wsi, Instytutem Ochrony Środowiska, Państwowym Instytutem Weterynaryjnym, Instytutem Melioracji i Użytków Zielonych, Stacją Chemiczno-Rolniczą, Krajowym Centrum Doradztwa, Rozwoju Rolnictwa i Obszarów Wiejskich oraz Głównym Inspektorem Skupu i Przetwórstwa Artykułów Rolnych.

Ponadto projekt zostanie przekazany do następujących jednostek i organizacji społecznych:

1. Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych
00-950 Warszawa, ul. Kopernika 36/40
2. Sekretariat Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”
53-661 Wrocław, pl. Czerwony 1/3/5
3. Niezależny Samorządny Związek Zawodowy Rolników Indywidualnych „Solidarność”
00-057 Warszawa, pl. Dąbrowskiego 3.
4. Związek Zawodowy Rolnictwa „Samoobrona”
00-514 Warszawa, ul. Marszałkowska 84/92 lok. 121.
5. Związek Zawodowy Rolników „Ojczyzna”
00-150 Warszawa, ul. Nowolipie 14a/41.
6. Związek Zawodowy Centrum Narodowe Młodych Rolników
00-920 Warszawa, ul. Nowy Świat 18/20.

7. Związek Zawodowy Pracowników Rolnictwa w RP, Zarząd Główny
00-959 Warszawa, ul. Jaracza 3 m.10
8. Krajowy Sekretariat Rolnictwa i Przemysłu Rolno-Spożywczego NSZZ
„Solidarność 80”
73-110 Stargard, ul. Bolesława Chrobrego 21.
9. Federacja Związków Pracodawców – Dzierżawców i Właścicieli Rolnych
00-930 Warszawa, ul. Wspólna 30.
10. Federacja Związków Producentów Rolnych
00-930 Warszawa, ul. Wspólna 30.
11. Krajowy Związek Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych
00-006 Warszawa, ul. Szkolna 2/4.
12. Krajowa Rada Izb Rolniczych
00-930 Warszawa, ul. Wspólna 30.
13. Polska Izba Przemysłu Chemicznego – Związek Pracodawców
00-043 Warszawa, ul. Czackiego 15/17
14. Konfederacja Pracodawców Polskich
00-056 Warszawa, ul. Kredytowa 3
15. Polska Konfederacja Pracodawców Prywatnych
00-591 Warszawa, ul. Klonowa 6
16. Związek Rzemiosła Polskiego
Warszawa, ul. Miodowa 14
17. Business Centre Club
Warszawa, Plac Żelaznej Bramy 10
18. Polskie Centrum Badań i Certyfikacji S.A.
02-699 Warszawa, ul. Kłobucka 23 a
19. Nafta Polska S.A
00-013 Warszawa, ul. Jasna 12

Po opracowaniu ostatecznej wersji projektu zostanie on również zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

2. Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja.

Proponowana regulacja dotyczy producentów i importerów nawozów.

Wymagania dotyczące badań i opiniowania nawozów oraz wymaganej dokumentacji nie ulegają zmianie. Projektowane przepisy są jednak skonstruowane bardziej przejrzysto.

Zaproponowane minimalne wymagania jakościowe dla nawozów wprowadzanych do obrotu na podstawie zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa wyeliminuje zgłaszanie do badań substancji zawierających bardzo niskie zawartości składników nawozowych, nieistotne z punktu widzenia odżywiania roślin.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Zaproponowana regulacja nie pociąga za sobą skutków finansowych dla budżetu państwa.

Opłaty należne jednostce organizacyjnej, upoważnionej do prowadzenia badań i opiniowania nawozów, poniosą producenci ubiegający się o wprowadzenie nawozu do obrotu na podstawie zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa.

Ocenia się, że projektowane przepisy nie wpłyną na budżet państwa i budżety administracji samorządowej.

4. Wpływ na rynek pracy

Projektowana regulacja nie wpłynie na rynek pracy

5. Wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki

Projekt nakłada takie same obowiązki na wszystkie podmioty. Regulacje zawarte w projekcie nie zmieniają konkurencyjności wewnętrznej.

6. Wpływ na życie lub zdrowie ludzi oraz na środowisko.

Zaproponowane w projekcie badania nawozów mają m.in. na celu określenie ich wpływu na zdrowie ludzi i zwierząt oraz środowisko. Pozytywne opinie, stanowiące m.in. podstawą do wydania zezwolenia ministra właściwego do spraw rolnictwa na wprowadzenie nawozu do obrotu, będą mogły być wydane tylko w stosunku do nawozów spełniających określone wymagania w tym zakresie.

7. Wpływ na sytuację i rozwój regionów.

Zaproponowana regulacja nie wpływa na zmianę sytuacji i rozwój regionów.

8. Wyniki konsultacji społecznych.

Dotychczas wpłynęły tylko uwagi z Instytutu Sadownictwa i Kwiaciarstwa, które zostaną szczegółowo omówione i przedyskutowane z pozostałymi instytutami

resortowymi oraz innymi kompetentnymi jednostkami w trakcie dalszych prac nad tym projektem.

Projekt rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 2004r.

w sprawie sposobu uiszczania oraz wysokości opłaty za opiniowanie planu nawożenia

Na podstawie art. 11 ust.7 ustawy z dnia 26 lipca 2000 r. o nawozach i nawożeniu (Dz. U. Nr 89, poz. 991 i Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się stawkę opłaty za opiniowanie planu nawożenia w wysokości określonej w załączniku do rozporządzenia.

§ 2 Opłatę, o której mowa w § 1, uiszcza podmiot w dniu wysłania albo dostarczenia planu nawożenia do Okręgowej Stacji Chemiczno-Rolniczej na wskazany przez nią rachunek bankowy.

§ 3. Kopię dowodu uiszczenia opłaty za wydanie opinii dotyczącej planu nawożenia wraz z planem nawożenia podmiot przesyła do Okręgowej Stacji Chemiczno-Rolniczej.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

W porozumieniu:
Minister Finansów

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej - rolnictwo na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 32, poz. 305).

do rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 2004 r.

1. Stawki opłat za opiniowanie planu nawożenia

Lp.	Czynność	Jednostka	Kwota w zł
1.	Określenie odczynu i zasobności gleby w składniki mineralne w oparciu o badania gleb	próbka	7,50
2.	Określenie zawartości azotu mineralnego w glebie na podstawie wykonanych badań gleby	próbka	24,00
3.	Ustalenie bilansu azotu, fosforu i potasu dla danego pola	pole	5,00
4.	Obliczenie zawartości azotu, fosforu i potasu w nawozach naturalnych pochodzących z danego gospodarstwa	próba nawozu	5,00
5.	Ustalenie dawek nawożenia N, P ₂ O ₅ , K ₂ O, CaO pod określoną roślinę uprawną na danym polu	pole/roślina uprawna	5,00

2. W przypadku gdy podmiot posiada wyniki badań gleb, o których mowa w ust. 1, w poz. 1 i 2 tabeli, wykonane w jednostce akredytowanej w tym zakresie, opłat wymienionych w poz. 1 i 2 tabeli nie pobiera się.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w sprawie sposobu uiszczania oraz wysokości opłaty za opiniowanie planu nawożenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 11 ust. 7 ustawy z dnia 26 lipca 2000 r. o nawozach i nawożeniu, mając na względzie koszty ponoszone przez Stację Chemiczno-Rolniczą przy wydawaniu opinii.

Na podane w rozporządzeniu wysokości opłat mają wpływ czynności związane z opiniowaniem przedłożonego przez podmiot planu nawożenia, które są wymienione w tabeli załącznika.

Ocena skutków regulacji:

Konsultacje

Projekt rozporządzenia był konsultowany ze Stacją Chemiczno-Rolniczą.

W ramach prowadzonych konsultacji społecznych projekt zostanie skierowany do organizacji społeczno-zawodowych, związków zawodowych, a w szczególności:

1. Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych, 00-950 Warszawa, ul. Kopernika 36/40,
2. Sekretariatowi Rolnictwa Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność”, 53-661 Wrocław, Pl. Czerwony 1/3/5,
3. Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu Rolników Indywidualnych „Solidarność”, 00-057 Warszawa, Pl. Dąbrowskiego 3,
4. Związkowi Zawodowemu Rolnictwa „Samoobrona”, 00-514 Warszawa, ul. Marszałkowska 84/92 lok. 121,
5. Związkowi Zawodowemu Rolników „Ojczyzna”, 00-150 Warszawa, ul. Nowolipie 14a/41,
6. Związkowi Zawodowemu Centrum Narodowe Młodych Rolników, 00-920 Warszawa, ul. Nowy Świat 18/20,
7. Związkowi Zawodowemu Pracowników Rolnictwa w RP, Zarząd Główny, 00-959 Warszawa, ul. Jaracza 3 m.10,
8. Krajowemu Sekretariatowi Rolnictwa i Przemysłu Rolno-Spożywczego NSZZ „Solidarność 80”, 73-110 Stargard, ul. Bolesława Chrobrego 21,
9. Federacji Związków Pracodawców — Dzierżawców i Właścicieli Rolnych, 00-930 Warszawa, ul. Wspólna 30,
10. Federacji Związków Producentów Rolnych, 00-930 Warszawa, ul. Wspólna 30,
11. Krajowemu Związkowi Rolników, Kółek i Organizacji Rolniczych, 00-006 Warszawa, ul. Szkolna 2/4,
12. Krajowej Radzie Izb Rolniczych, 00-930 Warszawa, ul. Wspólna 30,

W trakcie uzgodnień międzyresortowych projekt zostanie także zamieszczony na stronie internetowej Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi.

Podmioty, na które oddziałuje projektowana regulacja

Projektowane rozporządzenie oddziaływać będzie na podmioty prowadzące chów i hodowlę drobiu powyżej 40.000 stanowisk lub chów lub hodowlę świń powyżej 2.000 stanowisk dla świń o wadze ponad 30 kg lub 750 stanowisk dla macior.

Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków finansowych dla budżetu państwa.

Projekt rozporządzenia nie jest objęty prawem Unii Europejskiej.